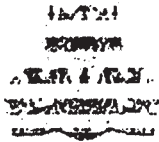

অধ্যায়

ষষ্ঠি

স্বাধীনতা

ជស/រកម/១១៩៧/០៦

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧកតោសុជាតិ វិសុទ្ធិវង្ស ឆ្កុបហាចុសេរេន៍ ឱករោត្តម

រដ្ឋសភា	
ច្បាប់	លេខ...១៥៤៤..... ថ្ងៃទី២៤.១០.១៩៩៧:10 បញ្ជូនទៅ.៧/៩.៩.....

នីតិកម្មហោរាជាតិរាជ បរមនាថ បរមចក្រី

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២ នស.៩៤ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.១០៩៤.៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស.រកត.០៩៩៧.១៤៧ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកម.០១៩៦.០៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសុខាភិបាល
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីឯកឧត្តមនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១និងសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ទី២ និងអំពី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច

ច្បាប់ស្តីពីការលើកតួន ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី៦ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៧ នាសម័យប្រជុំលើកទី៨ នីតិកាលទី១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់ពីបែបបទនិងលក្ខខណ្ឌនៃការរំលូតរូន ។

មាត្រា ២.-

ការរំលូតរូនគឺជាការបញ្ចប់គភ៌តាមវិធីវេជ្ជសាស្ត្រឬតាមវិធីណាមួយ ។

មាត្រា ៣.-

ស្ត្រីមានគភ៌ទាំងឡាយអាចសុំឱ្យគ្រូពេទ្យធ្វើការរំលូតរូនបាន ក្រោយពីបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤.-

ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ការរំលូតរូនត្រូវតែមានសំណូមពរនិងបានទទួលការយល់ព្រមពីស្ត្រីដែលមានគភ៌ ។

មាត្រា ៥.-

មានតែវេជ្ជបណ្ឌិតឬគ្រូពេទ្យមជ្ឈម ឬឧបមជ្ឈមដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល ទើបអាចធ្វើការរំលូតរូនបាន ។

ជំពូកទី ២
ចែកចែកនិងដាក់ទុន

មាត្រា ៦.-

ការវិនិយោគប្រព្រឹត្តទៅបានតែនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ មណ្ឌលសុខភាព គ្លីនិក មន្ទីរសម្ភព សាធារណៈឬឯកជនដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសុខាភិបាល ។ រាល់សេវាដែលក្រសួងសុខាភិបាលបានអនុញ្ញាតឱ្យជាកន្លែងធ្វើការវិនិយោគត្រូវមាន :

- លទ្ធភាពបច្ចេកទេសល្អាចលម្អិតនូវរាល់ផលវិបាកនៃការវិនិយោគ
- មធ្យោបាយបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យ ប្រសិនបើមានការចាំបាច់

មាត្រា ៧.-

វេជ្ជបណ្ឌិតឬគ្រូពេទ្យមជ្ឈមណ្ឌលដែលមានការកិច្ចធ្វើការវិនិយោគ ត្រូវពន្យល់ណែនាំដល់ស្ត្រីដែលមានគភ៌ដែលមកសុំធ្វើការវិនិយោគ ពីគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចកើតមានឡើងដោយថាហេតុបណ្តាលមកពីការវិនិយោគនេះនិងពីផលប្រយោជន៍នៃកិច្ចពន្យារកំណើត ។

ប្រសិនបើស្ត្រីដែលមានគភ៌នោះ នៅតែទទួលសុំធ្វើការវិនិយោគ វេជ្ជបណ្ឌិតឬគ្រូពេទ្យមជ្ឈមណ្ឌលអាចធ្វើការវិនិយោគបាន តែត្រូវស្ថិតក្នុងលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៨.-

ការវិនិយោគអាចធ្វើទៅបាន ចំពោះតែគភ៌ណាដែលមានអាយុក៏ចាប់ពី ១២សប្តាហ៍។ លើសពី ១២សប្តាហ៍នៃអាយុគភ៌ ការវិនិយោគអាចទទួលការអនុញ្ញាតបាន លុះតែក្នុងពេលធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យឃើញថា :

- គភ៌នោះមានភរនីយភាពមិនល្អលាស់ដូចប្រក្រតីឬបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតម្តាយ
- កូនដែលនឹងកើតមកអាចមានជម្ងឺធ្ងន់ធ្ងរល្អាចលម្អិត
- ក្នុងករណីដែលត្រូវគេរំលោភបណ្តាលឱ្យមានគភ៌ ការវិនិយោគអាចប្រព្រឹត្តទៅបានដោយមិនគិតពីលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងខាងលើ តែត្រូវមានការស្នើសុំពីសាមីខ្លួន បើស្ត្រីនោះមាន

អាយុ ១៨ឆ្នាំ ឡើងទៅ ឬការស្នើសុំដោយទទួលបានពីឪពុកម្តាយឬអាណាព្យាបាលនិងសាមីខ្លួន បើស្ត្រី ដែលមានគភ៌មានអាយុតិចជាង ១៨ឆ្នាំ ។

ការសំរេចនៃបណ្តានេះ ត្រូវមានការឯកភាពពីក្រុមគ្រូពេទ្យ ២ ឬ ព្យាបាល រួមទាំង សាមីខ្លួនផង។ លក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសសម្រាប់ការអនុវត្តនៃមាត្រានេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ ក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ៩.-

រាល់ឯកសារដែលទាក់ទងទៅនឹងការវិល្លតក្នុង ត្រូវរក្សាទុកជាការសម្ងាត់ ហើយអាច ផ្តល់ទៅសាមីខ្លួន ឬតុលាការប្រសិនបើមានការស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

មាត្រា ១០.-

សេវាដែលក្រសួងសុខាភិបាលបានអនុញ្ញាតឱ្យជាកន្លែងធ្វើការវិល្លតក្នុងដូចមានចែងនៅ ក្នុងមាត្រា ៦ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវរៀបចំឯកសារច្បាស់លាស់ស្តីពីករណីវិល្លតក្នុងនីមួយៗហើយត្រូវធ្វើ របាយការណ៍ប្រចាំខែមកក្រសួងសុខាភិបាលដោយទៀងទាត់នូវចំនួនវិល្លតក្នុងនិងមធ្យោបាយវិល្លត។

ជំពូកទី ៣
សេចក្តីផ្តុំច្បាប់វិល្លត

មាត្រា ១១.-

ការត្រួតពិនិត្យការវិល្លតតាមការកំណត់នៃច្បាប់នេះ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង សុខាភិបាល ។

ជំពូកទី ៤

ទោសប្បទ្ទា

មាត្រា ១២..

ជនទាំងឡាយណាដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៥ ឬ ៦ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវ ទទួលទណ្ឌកម្មនិងទោសទណ្ឌដូចខាងក្រោម :

បើជាវេជ្ជបណ្ឌិតឬគ្រូពេទ្យមជ្ឈមណ្ឌលឬជាគ្រូបម្រើមន្ត្រីព្រមទាំង ។ ក្នុងករណីមិនរាងចាល ត្រូវបញ្ឈប់ពីមុខងារឬបិទគ្រឹះនិកឬមន្ទីរសុខាភិបាលនោះដោយមិនទាន់គិតដល់បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដូចចែង ខាងក្រោមនេះ ។

បើមិនមែនជាវេជ្ជបណ្ឌិតឬគ្រូពេទ្យមជ្ឈមណ្ឌលឬជាគ្រូបម្រើមន្ត្រីព្រមទាំងទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ១ខែ ទៅ ១ឆ្នាំ ។

-បើការរំលូតពូននោះបណ្តាលឱ្យស្ត្រីដែលមានគភ៌មានជម្ងឺរ៉ាំរ៉ៃឬពិការ ត្រូវផ្តន្ទាទោស ពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ ។

-បើការរំលូតពូនបណ្តាលឱ្យស្ត្រីដែលមានគភ៌មានគ្រោះថ្នាក់ដល់ស្លាប់ ត្រូវផ្តន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ទៅ ១០ឆ្នាំ។

មាត្រា ១៣..

វេជ្ជបណ្ឌិតឬគ្រូពេទ្យមជ្ឈមណ្ឌលឬជាគ្រូបម្រើមន្ត្រីដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការរំលូតពូន ហើយមិនគោរពលក្ខខណ្ឌណាមួយដូចចែងក្នុងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវដកហូតយកលិខិតអនុញ្ញាត ដែលចេញឱ្យដោយក្រសួងសុខាភិបាល ដោយមិនទាន់គិតដល់បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ១២ នៃច្បាប់នេះ ។

លើកលែងតែក្នុងករណីធ្ងន់ធ្ងរដែលស្ត្រីមានគភ៌ត្រូវសង្គ្រោះបន្ទាន់ វិធីវេជ្ជសាស្ត្រនឹង ត្រូវបានធានាចំពោះមុខច្បាប់ ។

មាត្រា ១៤.-

ជនទាំងឡាយណា ដែលប្រើប្រាស់ប្រាក់បញ្ញើដែលមានគភ៌ធ្វើការវិល្លាស ឬធ្វើឱ្យវិល្លាស ដោយចេតនា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ទៅ ៥ឆ្នាំ។ បើការប្រើប្រាស់ប្រាក់បញ្ញើដែលមានគភ៌ធ្វើការវិល្លាស ឬធ្វើឱ្យវិល្លាសដោយចេតនានោះបណ្ដាលឱ្យស្ត្រីដែលមានគភ៌មានជម្ងឺរ៉ាំរ៉ៃ ពិការ ឬបណ្ដាលឱ្យស្លាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ទៅ ១០ឆ្នាំ ។

មាត្រា ១៥.-

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៩ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មដូចតទៅ :

- បើជាមន្ត្រីរាជការ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មតាមមាត្រា ៤០ និង ៤១ នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ។
- បើមិនមែនជាមន្ត្រីរាជការ ត្រូវបិទគ្រឿង ឬមន្ទីរសង្គ្រោះឯកជនពី ១ខែ ទៅ ៣ខែ ឬពិន័យជាប្រាក់ពី ប្រាំលានរៀល (៥.០០០.០០០រៀល) ដល់ ដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០រៀល) ។

ជំពូកទី ៥

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៦..

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧

ក្នុងព្រះបរមនាម និង ព្រះរាជក្រាស់បង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានជំរុំបញ្ជូន

ឯកឧត្តមនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១និងសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល

ហត្ថលេខា

ឈា ថាវ៉ា

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១

ហត្ថលេខា

អ៊ុន ហួត

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

ហត្ថលេខា

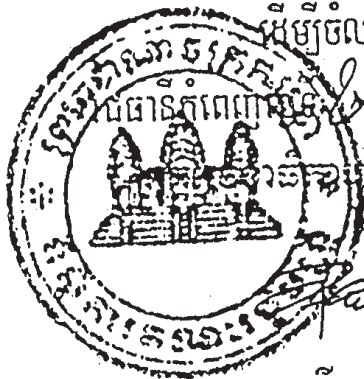
ហ៊ុន សែន

លេខ : ២៦០ ចល

ដើម្បីចំលងចែក

ថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១

ណារី តាន់